

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Haasbeek i R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck i P. Cottin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Poppego i E. Jacobowitza)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1251 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie niezatwierdzenia empentryny jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18 (Dz.U. 2018, L 235, s. 24).

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2019 r. — Uzina Metalurgica Moldoveneasca/Komisja

(Sprawa T-245/19)

(2019/C 230/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Uzina Metalurgica Moldoveneasca OAO (Ribnița, Mołdawia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vander Schueren i E. Gergondet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Komisji 2019/159 jest oparte na oczywistym błędzie w ocenie oraz narusza zasady równości i niedyskryminacji poprzez zastosowanie ostatecznych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Mołdawii, podczas gdy porównywalny przywóz pochodzący z państw będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego został wykluczony.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Komisji 2019/159 narusza art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. ⁽²⁾ poprzez zastosowanie ostatecznych środków ochronnych w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Mołdawii, mimo że przywóz z krajów rozwijających się, takich jak Mołdawia, powinien być zostać wyłączone ze stosowania takich środków.
3. Zarzut trzeci podniesiony posiłkowo, dotyczący tego, że pozwana naruszyła zasady dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań, popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła art. 16 rozporządzenia 2015/478 nie dokonując oceny, czy przesłanki zastosowania środków ochronnych zostały spełnione dla każdej kategorii produktu — tworzącego dany produkt — oddzielnie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, naruszyła ciężący na niej obowiązek staranności oraz naruszyła art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 16 rozporządzenia 2015/478, uznając, że wzrost przywozu produktu do Unii Europejskiej uzasadnia nałożenie środków ochronnych.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że pozwana, stwierdzając istnienie zagrożenia poważnej szkody, popełniła oczywisty błąd w ocenie, naruszyła zasadę dobrej administracji, naruszyła obowiązek staranności i działała niezgodnie z art. 5 ust. 2, art. 9 ust. 2 i art. 16 rozporządzenia 2015/478.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła art. 16 rozporządzenia 2015/478, ponieważ nie wykazała, że wzrost przywozu był taki, że groził spowodowaniem poważnej szkody dla przemysłu Unii Europejskiej i nie uwzględniła innych czynników mogących uzasadnić zarzucane wystąpienie poważnej szkody.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Komisji 2019/159 narusza art. 16 rozporządzenia 2015/478, gdyż pozwana nie posiadała kompetencji oraz działała z naruszeniem art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/478, wszczynając z urzędu postępowanie wyjaśniające, które doprowadziło do przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Komisji 2019/159.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że pozwana naruszyła prawo skarżącej do rzetelnego procesu, nie ujawniając istotnych informacji dotyczących rozwoju przywozu i sytuacji w zakresie szkody dla przemysłu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. 2019, L 31, s. 27).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. 2015, L 83, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2019 r. — gastivo portal/EUIPO — La Fourchette (Przedstawienie widelca na zielonym tle)

(Sprawa T-266/19)

(2019/C 230/69)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: gastivo portal GmbH (Brema, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich i N. Achilles)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: La Fourchette SAS (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą